

SD KURIREN

SVERIGEDEMOKRATISK TIDSKRIFT

Jobbigt men roligt för Björn Söder

► SD:s andreman Björn Söder ligger inte på latsidan. I en öppen-hjärtig intervju berättar han att sysslorna som partisekreterare och gruppleddare i riksdagen ställer höga krav. Bångstyriga partimedlemmar ute i landet kräver också sin man.

Sidan 4

Så här går det till att utforma en budget

► SD har nyligen presenterat sin höstbudget i form av en riksdagsmotion. Kärnfrågorna är som tidigare massinvandringen, ökade resurser för rättsväsendet samt bättre förhållanden för våra äldre. SD-Kurirens Robert Stenvik berättar om hur budgetarbetet går till.

Sidan 5

SD-Kvinnor kritiserar katastrofal könspolitik

► SD:s kvinnoförbund SD-kvinnor går hårt åt den etablerade könsroll- och kvoteringspolitiken. Therese Borg pekar på hur den fixa idén att flickor skall utbildas i mansyrken och pojkar i kvinnoyrken leder till oönskade resultat.

Sidan 9

Dansk Folkeparti ännu tredje största parti när danskarna fick en ny regering

Det var hög stämning när Dansk Folkeparti höll årsmöte strax efter folketingsvalet. Trots ett tapp på tre mandat anslog partiledaren Pia Kjaersgaard positiva tongångar och så gott som utlovade nyval inom ett par år. Foto: Rickard Håkansson

► Inför det danska valet till Stortinget hade det spekulerats mycket i att Danmark skulle få en ny regering. Danskarna var nu trötta på tio års borgerligt styre med regeringsinflytande från det invandringskritiska Dansk Folkeparti (DF), sades det.

Och visst blev det regeringskifte och stortingsmajoritet för vänsterpartierna. Något succéval för den samlade vänstern är det dock svårt att tala om: Socialdemokraterna

gjorde sitt sämsta val sedan 1906 och tappade ett mandat jämfört med förra valet. Största parti blev i stället det tidigare regeringsbärande Venstre, ett borgerligt parti, som noterade 26,2 procent.

Att det ändå blev ett segerval för vänstern berodde på att flera mindre partier i vänsterkoalitionen gick starkt framåt. Ny statsminister efter Venstres Lars Løkke Rasmussen blir 44-åriga socialdemokraten Helle Thorning-Schmidt.

Sverigedemokraternas systerparti, Dansk Folkeparti under ledning av Pia Kjaersgaard, gick bakåt men inte alls lika mycket som en del förståsigpåare trott. Nu fick DF 12,3 procent av rösterna vilket motsvarade 22 mandat, ett tapp på tre mandat jämfört med föregående period.

Representanter för SD, SDU och SD-Kuriren fanns på plats vid såväl DF:s valvaka som det efterföljande årsmötet och kunde konstatera, att

det långt ifrån var några sura miner hos medlemmarna i systerpartiet. Pia Kjaersgaard höll bejublade tal där hon lovade en tuff oppositionspolitik och förutspådde, att vänsterregeringen skulle få stora svårigheter. ■

Sidorna 6 – 7

Riksdagsöppnande i folkdräkt

Sidan 3

Skånska slott och herresäten

Sidan 10

Hallå där, Kristina Winberg!

Sidan 12

Krävs det att någon dör innan Reinfeldt tar avstånd från våldet mot SD?

JAG VILL GÄRNA PÅPEKA att de som lever på att driva upp ett vi och dom-tänkande och ett i grunden hatfullt sätt att se på relationer mellan människor inte skall bli förvånade om sådant händer.”

Så utlät sig statsminister Fredrik Reinfeldt i valrörelsen 2010 med tydlig passning till Sverigedemokraterna. Incidenter såsom våld och hot riktade mot SD-kandidater liksom våldsamma störningar av sverigedemokratiska valmöten var inget att förfasa sig över. Tvärtom fick de ”hatfulla” SD:arna skylla sig själva.

På vad sätt saklig kritik av svensk invandringspolitik var samma sak som ”hat” var ingenting som Reinfeldt ansåg sig behöva förklara. Det räckte uppenbarligen med att hojta ”hat” och anspela på SD.

Ett år efter valet tvingas vi konstatera att våldet mot SD alltjämt är en lika beklaglig som levande realitet. Vad som gör fenomenet särskilt motbjudande är att det i ett par uppmärksammade fall kommit att riktas mot unga kvinnor med minderåriga barn.

Måndagen den 29 augusti utsattes således SD-ledamoten i Gnesta kommunfullmäktige i Södermanlands län, Frida Grundström, för ett brandattentat i hemmet. Hon lyckades dessbättre själv släcka elden. Någon vecka tidigare hade Therese Borg, Eskilstuna, som bland annat är vice ordförande i SD-Kvinnor och medlem i denna tidnings redaktion, fått se delar av sitt hem vandalise-

rade.

I båda fallen följde gärningspersonerna upp sina illdåd genom att spreja vänsterextremistiska slagord i anslutning till offrens hem.

Även Gabriella Svensson, SD

Vänsterextrema mötesstörningar har blivit rutin vid SD- och SDU-möten. Foto: SDU

Mariestad, har nyligen drabbats på liknande sätt.

Ovanstående exempel på förföljelse riktad mot SD-representanter är blott de våldsammaste och mest motbjudande exemplen på den desperation extrema vänsterkrafter uttrycker till följd av Sverigedemokraternas till synes ohejdbara framgångar. Listan på hot i olika former – via mejl, i brev, i telefon, i form av verbala tillmälen på stan etcetera – som vi sverigedemokrater regelmässigt utsätts för skulle kunna göras mycket lång.

Omtyckta mål för extremvänstern är vidare demonstrationer ordnade av det allt mer framgångsrika ungdomsförbundet Sverigedemokratisk Ungdom (SDU). Vid en antiislamistisk manifestation i Norrköping lördagen den 27 augusti misshandlades exempelvis Mikael Valtersson, chef för SD:s riksdagskansli, samt ytterligare en sverigedemokrat av fanatiska motdemonstranter.

Också vid SDU-demonstrationer i Uppsala och Göteborg i våras blev deltagare föremål för misshandel. Vid ett sådant tillfälle utsattes riksdagsman William Petzäll för stenkastning och ådrog sig skärsår i samband med att en bilruta krossades. Några av förövarna av nämnda brott har lyckligtvis kunnat gripas och lagföras.

Jag tror inte jag gör mig skyldig till någon större överdrift om jag tillåter mig förmoda, att ett ramaskri utan dess like hade avhört om det politiska våldet hade drabbat representanter för partier andra än Sverigedemokraterna. Några etablerade politiker, troligen med statsministern själv i spetsen, hade sannolikt krävt lagändringar och ökade polisresurser.

Så länge det ”bara” är sverigedemokrater i olika åldrar som råkar illa ut är det emellertid inte så farligt. SD:s ”vi och dom”-mentalitet gör ju att vi måste räkna med angrepp av olika slag, det har vi statsministerns egna och oförfalskade ord på.

”Ett år efter valet tvingas vi konstatera att våldet mot SD alltjämt är en lika beklaglig som levande realitet. Vad som gör fenomenet särskilt motbjudande är att det i ett par uppmärksammade fall kommit att riktas mot unga kvinnor med minderåriga barn”

Inställningen från majoriteten sjuklöverpolitiker är sådan att man undrar om det krävs ett dödsfall för att politiker och myndigheter skall inse allvaret i situationen. Och att det inte bara är Sverigedemokraterna som hotas utan själva den svenska demokratin. Viss etablerad kritik mot attackerna på SD har visserligen avhört – bland annat från förra S-ledaren Mona Sahlin – vilket givetvis är välkommet.

Men det har varit för litet och för lamt. Krafttag krävs!

Tommy Hansson
Chefredaktör

Turkiet hör inte hemma i någon civiliserad gemenskap

DET FANNS EN TID DÅ Turkiets premiärminister Recep Tayyip Erdogan och hans styrande parti Rättvis- och utvecklingspartiet (AKP), trots en i grunden islamistisk utsyn, jämfördes med svenska Kristdemokraterna. Den turkiska regeringspolitiken under senare tid visar med eftertryck att en sådan jämförelse är helt missriktad.

Recep Tayyip Erdogan gjorde sig ett namn som framgångsrik borgmästare i Istanbul men tvingades avgå 1998 efter anklagelser om uppvigling till religiöst hat. Han satt fängslad mellan maj och juli 1999. Sistnämnda år var Erdogan, som tidigare tillhört andra partier, med och bildade AKP vilket sökte kombinera en religiös ideologi med det sekulära samhällets krav.

Den 14 mars 2003 utsågs Erdogan till Turkiets premiärminister. Efter ytterligare två valsegrar – hans parti innehar för närvarande 326 av 550 platser i nationalförsamlingen

– hade han lyckats med vad ingen turkisk politiker före honom gått i land med: han hade fört sitt parti till seger i tre på varandra följande val.

Relationerna till den i turkiskt samhällsliv städse inflytelserika militärmakten har dock varit ansträngda beroende på att militären – som förordar en sekularistisk politik i nationsfadern Atatürkes anda – ser med stor skepsis på Erdogan/AKP:s religiösa ambitioner.

Erdogan har gjort det till sitt livsmål att lotsa Turkiet in i den Europeiska Unionen (EU). Han har gjort sitt yttersta för att övertyga omvärlden om att Turkiet numera är ett land som fullt ut anammat den västerländska demokratin. Han såg länge ut att lyckas därmed.

Frågan är i det perspektivet hur man skall tolka Turkiets senaste utrikespolitiska äventyrligheter. Landet har på sistone återupptagit bombpolitiken mot den hårt pressade kurdiska befolkningen, vilken den svensk-kurdiske debattören Kurdo Baksi och den kurdiske journalisten Murat Kuseyri beskriver på följande sätt i ett inlägg på SVT Debatt den 3/9:

”Medan omvärlden har blickarna riktade mot händelseutvecklingen i Libyen och Syrien bombarderar Iran och Turkiet den ena kurdiska byn efter den andra. I de militära angreppen har flera civila kurder, däribland barn, mist sina liv och bombningarna har gjort tusentals människor hemlösa.”

Ett annat uppmärksammat exempel på den nyfunna turkiska militansen är konfrontationspolitiken

gentemot Israel, som Turkiet under en följd av år haft vänskapliga förbindelser med. Turkarna har avbrutit såväl militärsamarbete som handelsutbyte samt skickat hem den israeliske ambassadören. Regeringen Erdogan har därtill deklarerat att man fortsättningsvis skall låta krigsfartyg eskortera så kallade biståndsfartyg till den palestinska Gazaremsan.

Vad som synes ha utlöst mycket av den turkiska ilskan mot Israel

Turkiet och EU – en brännande het fråga. Foto: Arkiv

är en FN-resolution som visserligen kritiserade Israels bordning av ”biståndsfartyget” Mavi Marmara i fjol – då nio till tändarna beväpnade turkiska extremister dödades – men samtidigt godkände Israels blockad av vattnen utanför Gaza.

Israels regering vägrar av naturliga skäl be om ursäkt för sitt agerande mot Mavi Marmara men har i övrigt genom premiärminister Benjamin Netanyahu anslagit försonliga tongångar. Huruvida spänningen

resulterar i en militär konflikt eller kommer att ebba ut när/om Erdogan lugnar ner sig återstår att se.

”Erdogan har gjort det till sitt livsmål att lotsa Turkiet in i den Europeiska Unionen (EU)”

Det är emellertid inte bara utrikespolitiskt som Turkiet inte verkar begripa sitt eget bästa. Inrikespolitiskt kvarstår censurpolitiken gentemot intellektuella som uppfattas ”kränka fosterlandets heder”. Efter en utdragen rättsprocess dömdes således Nobelpristagaren i litteratur, Orhan Pamuk, den 27 mars i år för att ha kritiserat den turkiska behandlingen av landets armenier och kurder till att betala motsvarande 25 000 kronor i skadestånd till fem individer med motiveringen att han ”skändat deras heder”.

Jag tycker det framgår klart av ovanstående att Turkiet inte har något i EU att göra. Frågan är om landet under Erdogans och AKP:s ledning hör hemma i någon som helst civiliserad gemenskap. Personligen är jag benägen att svara ”nej” på den frågan.

Tommy Hansson.

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Riksdagen
100 12 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
08-50 00 00 52

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sverigedemokraterna.se
070-0946 607

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Jens Leandersson
Mats Dagerlind
Rickard Håkansson
Robert Stenkvist
Therese Borg

Fasta krönikörer

Stellan Bojerud
Linus Bylund
Robert Stenkvist

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 08-50 00 00 50.

Upplaga

7 000 ex (Oktober 2011)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

Riksdagens öppnande:

Konungen nämnde det oprovocerade våldet

Jimmie Åkesson och Louise Erixon i vackra folkdräkter utanför riksdagshuset. Till höger pressekreterare Linus Bylund och i bakgrunden till vänster riksdagsman David Lång. Foto: Photo2be

En ovanligt välfylld riksdagskammare. Till vänster skimtar SD:s Mikael Jansson och Johnny Skalin, nedtill Mattias Karlsson. Foto: Photo2be

RIKSDAGENS sommaruppehåll avbröts som vanligt genom riksdagens öppnande. Själva preludiet till öppnandet var mycket pampigt. Konungen och drottningens ankomst skedde med en vacker kalesch anford av soldater i historiska uniformer med silverhjälm.

Väl inne i plenisalen så värmdes ledamöterna upp med skönsång innan kungssången sjöngs stående av den församlade publiken. Bland de prominenser som TV-kamerorna satte fokus på märktes kronprinsessan Victoria och prins Daniel. Även Björn Söder och Jimmie Åkesson, med sin numera klassiska folkdräkt, märktes bland deltagarna.

Väl att märka är att inte bara de med SD som partimärke bar folkdräkt, även till exempel Åsa Romson. (MP) bar en vacker folkdräkt.

Konungens tal var relativt kort och tog upp de stora händelser som

skett under året, utan att bifoga några djupare analyser därvidlag. Som bekant kan reaktionerna bli både omedelbara och rätt kraftfulla om konungen uttrycker åsikter som ligger utanför det allmänt påbudna. En sak konungen nämnde, som ändå låg en bit utanför det rent självklara, var det oprovocerade våldet mot oskyldiga medborgare.

Efter konungens framträdande var det då dags för Reinfeldt att avge sin regeringsförklaring. Hela förklaringen var på ungefär 45 minuter, men mycket var bara allmänna deklamationer som saknade konkret innehåll. Självklart talade Reinfeldt om den ekonomiska kris som nu står för dörren, en kris med hela nationer som är svårt skuldsatta.

Ordet "ansvar" använde Reinfeldt upprepade gånger, liksom ordet "öppet samhälle". Statministern förklarade dock inte närmare innehållet i detta ofta upprepade begrepp.

"Som bekant kan reaktionerna bli både omedelbara och rätt kraftfulla om konungen uttrycker åsikter som ligger utanför det allmänt påbudna. En sak konungen nämnde, som ändå låg en bit utanför det rent självklara, var det oprovocerade våldet mot oskyldiga medborgare"

Paret Jomshof med riksdagshuset som fond. Foto: Photo2be

Efter det officiella öppnandet av riksdagen så intervjuade SVT företrädare för de flesta riksdagspartier. För SD var Jimmie Åkesson inbjuden och fick kommentera Alliansens ekonomiska politik. Åkesson betonade att SD också skall ta ansvar för det ekonomiska läget och arbeta seriöst i riksdagen. Eftersom regeringens budgetproposition inte ligger på bordet ännu är var det dock svårt att mer konkret bemöta denna.

Åkesson fick som slutkläm i SVT:s intervju framföra synpunkter på regeringens och Reinfeldts frånvaro av integrationspolitik. Som Åkesson mycket riktigt påpekade, så nämnde Reinfeldt integrationsproblematiken i förra regeringsförklaringen. Denna gång sade han inte ett ord om detta svåra problemområde. ■

Robert Stenkvist
Redaktionen

Presskonferens om SD – rapport:

– Invandringspolitiken måste stramas upp!

Bostadspolitik och regional tillväxt stod i fokus när Sverigedemokraterna hade pressträff och presenterade en framtagna rapport med tolv konkreta förslag för att främja tillväxt, skapa incitament till bostadsbyggande och riva utanförskapet.

RAPPORTEN Bostadspolitik som regional tillväxtfaktor lyfter fram fyra områden som är viktiga för att främja tillväxt och ett bättre samhälle: bostadsmarknaden, kommunikationer, miljonprogrammets problem samt välfärdsuppdraget.

Carina Herrstedt, riksdagsledamot och bostadspolitisk talesperson, talade om hur Sverigedemokraterna vill stimulera bostadsbyggande och omstrukturera miljonprogrammen.

Hon öppnade även upp för möjligheten att riva delar av bostadsområden för att öppna dem mot samhället.

"För att komma tillrätta med 'utanförskapsområdenas' problem så krävs det att invandringspolitiken stramas upp och att integrationspolitiken ställer högre krav på invandrarna"

Carina Herrstedt berättade att: – För att komma tillrätta med "utanförskapsområdenas" problem så krävs det att invandrings-

politiken stramas upp och att integrationspolitiken ställer högre krav på invandrarna att anpassa sig och försörja sig själva. Vi måste ha en invandringspolitik som är i harmoni med de problem som måste lösas.

Mycket av förslagen känns igen från Danmark och den politik som förs där.

Regionrådet Jens Leandersson avslutade sedan med att tala om hur Sverigedemokraterna vill främja regional tillväxt och knöt ihop det med vikten av satsningar på infrastruktur. ■

Jens Leandersson
Regionråd Region Skåne

Riksdagsledamot Carina Herrstedt talade om SD:s bostadspolitik. Foto: Rickard Håkansson

SDU-kongressen största någonsin

► Helgen den 10-11 september anordnade SDU förbundets största kongress någonsin. Med internationella gäster från fyra andra ungdomsförbund, tal från moderpartiets partisekreterare Björn Söder och ett efterlängtat antagande av politiska program kommer helgen dessutom att gå till historien som startskottet för en helt ny organisation.

Kongressen inleddes med ett högtidligt vandringståg till Jönköping Hotell och Konferens som i två dagar skulle stå värd för Sveriges framtid. Den första dagen präglades av formalia, organisation och inspirerande tal. En ny styrelse valdes att leda förbundet framåt. Stadgarna reviderades och är nu att jämföra med moderpartiets vad gäller utförlighet.

Men framför allt bjöds delegater och gäster på tal från Björn Söder och representanterna från Ring Freiheitlicher Jugend, Vlaams Belang Jongeren, Dansk Folkeparti Ungdom och Gioventù Italiana. Dagen avslutades med middag och samarbetslekar.

Den nyvalda SDU-förbundsstyrelsen. Foto: SDU

Kongressens andra dag vigdes helt åt politik. SDU kan numera stoltsera med att ha den mest omfattande politiken av alla riksdagspartiers ungdomsförbund då program inom inte mindre än 14 olika politiska områden antogs. Bland många välmotiverade förslag är det några som lyser fram extra starkt.

I och med antagandet av Jordbruks-, skogsbruks- och djurskyddsprogrammet har SDU profilerat sig som ett av de mest djurvänliga ungdomsförbunden. Förbundet tar starkt avstånd från minkfarmning och kräver ett totalförbud av import av produkter vars tillverkningsprocess bryter mot svenska djurskyddsregler.

I programmet om kriminalpolitik lanseras också idén om införandet av ett gendarmeri, en militärt organiserad poliskår som skall lyda direkt under justitiedepartementet. Denna styrka ska vid behov kunna sättas in mot upplopp och attacker på demokratin. Dessutom tar förbundet fortsatt tydlig ställning mot rasistiskt våld i alla dess former och kräver krafttag mot den växande svenskfientligheten.

Allt som allt blev det en minnesvärd kongress med mycket god stämning som visar att Sverigedemokratisk Ungdom är ordentligt på gång! ■

Björn Söder i öppen hjärtig intervju:

– Vi befinner oss i förtroendebranschen!

Björn Söder blickar mot den sverigedemokratiska framtiden och gillar vad han ser. Foto: Anna Wigenstorp

Björn Söder har varit Sverigedemokraternas andreman ända sedan han valdes till vice partiordförande 2003 då Mikael Jansson var partiledare. I samband med att Jimmie Åkesson valdes till partiledare 2005 blev han partisekreterare och är numera, efter riksdagsinträdet 2010, även gruppleddare i riksdagen. SD-Kuriren fick en intervju med den mestadels strängt upptagne Söder på dennes arbetsrum i riksdagskansliet.

BJÖRN OLOF SÖDER föddes den 3 januari 1976 i Väsby i Höganäs kommun.

Han är utbildad civilingenjör i kemiteknik vid Lunds tekniska högskola. Det var 1997 han invaldes som ersättare i Sverigedemokraternas partistyrrelse. Därefter har han innehaft en lång rad förtroendeuppdrag inom partiet samt representerat detta i kommunfullmäktige, regionfullmäktige, Svenska kyrkans kyrkomöte och sedan 2010 i Sveriges riksdag.

När Jimmie Åkesson valdes till partiordförande 2005 valdes Björn till partisekreterare. Hans närmaste föregångare på denna ansvarsfulla post var stockholmaren David Lång, vilken nu är riksdagsledamot och medlem i partistyrrelsen.

Vad är det bästa med jobbet som partisekreterare, Björn?

– Det bästa med uppdraget är solklart att jag träffar så många medlemmar och företrädare runt om i landet. Jag trivs också fantastiskt bra med att ha huvudansvar för administration och organisation och de utmaningar detta för med sig. Tidigare har det handlat mycket om ad-hoc-lösningar, men efter riksdagsinträdet – och de ökade resurser detta för med sig – hoppas jag att jag äntligen kan börja med litet strategiarbete kring utvecklingen av partiet.

Och det sämsta?

– Det är att man får ta en del oöretligheter från personer

som känner sig trampade på tårna. Det kan handla om medlemmar vi tvingats utesluta eller företrädare man tvingas ta i örat då dessa går utanför de politiska ramar och riktlinjer vi tillsammans satt upp i partiet. Det är inte det roligaste man kan göra, men det är likväl otroligt viktigt.

Hur går det att kombinera partisekreterarsysslan med att vara gruppleddare i riksdagen?

– Det är givetvis ganska tungt och på sikt är det nog heller inte optimalt. Men jag skall inte sticka under stol med att jag trivs. I takt med att partiorganisationen utvecklas och tjänstemännen faller på plats så

Som partisekreterare och gruppleddare i riksdagen har Björn ett styvt jobb. Foto: Anna Wigenstorp

underlättar det också arbetet. Man kan då börja släppa vissa saker som egentligen kanske inte ligger på ens bord och kan koncentrera sig på sina huvuduppgifter. De medarbetare vi fått in i partiet gör ett mycket bra arbete!

Det har nu gått ganska precis ett år sedan Sverigedemokraterna tog sig in i riksdagen. Vad är ditt sammanfattande omdöme om riksdagsgruppens arbete?

– Vår partigrupp och våra tjänstemän har gjort en fantastisk insats och verkligen levt upp till förväntningarna. Särskilt med tanke på att vi alla är nya i riksdagen. En styrka är den sammanhållning vi har i gruppen, och vi har agerat på ett mycket professionellt och seriöst sätt – många gånger mer profes-

sionellt än övriga partier som har lång erfarenhet av riksdagsarbetet. Detta gör mig som gruppleddare särskilt stolt. Alla våra ledamöter har uppvisat en otrolig vilja i det tuffa arbetet och har ett flertal gånger satt sig i respekt hos de andra partierna.

Och som vågmästarparti har väl SD ett icke obetydligt inflytande?

– Ja, trots övriga partiers ihärdiga kamp för att stänga oss ute från inflytande är det just inflytande vi har haft. Det är helt enkelt SD som avgör frågorna när de båda andra blocken står på varsin sida. Vi agerar helt utifrån våra egna politiska ställningstaganden och kan därmed driva en sverigedemokratisk politik i dessa fall.

Hur gör man för att alla skall dra åt samma håll även regionalt och kommunalt?

– Det är alltid en balansgång. Om partiledningen inte agerar talar man om att vi inte gör någonting. Vi är fortfarande ett litet parti och har växt väldigt snabbt runt om i landet. Då vi har svårt att hitta företrädare för partiet som offentligt vill föra vår politik riskerar vi ju att få in kandidater som kanske inte är de mest lämpade och som gör katastrofala uttalanden, vilket skadar hela vårt parti. Det är därför det är så viktigt att vi känner kandidaterna väl och vet att de fungerar tillsammans som lagspelare i ett lag.

– När detta inte fungerar så anser jag att det är vår skyldighet att agera. Då får det lov att vara så att en del tycker det är toppstyrning och maktfullkomlighet. För min del handlar det om att rädda partiets anseende och alla våra fina företrädare anseenden. Vi befinner oss i förtroendebranschen och då gäller det också att väljarna har förtroende för oss. Det skadas oerhört när vi har någon företrädare som gör oegnomtänkta uttalanden eller på annat sätt gör bort sig. Vi kan inte ha ett parti som spretar och där var och en gör vad den själv anser är bäst.

Vilka blir de viktigaste frågorna för riksdagsgruppen under arbetsåret 2011-2012?

– Vi arbetar just nu intensivt med vår höstbudget i vilken vi presenterar den politik som Sverigedemo-

kraterna vill föra samt de satsningar som vi anser vara prioriterade. Det ser mycket bra ut, och jag är övertygad om att vi kommer att presentera ett starkt och välgenomtänkt budgetförslag. Våra ledamöter arbetar dessutom med alla motionsförslag som skall lämnas in under den allmänna motionstiden. Jag tror att det kommer att hamna på över 200 motioner från Sverigedemokraterna.

– Det är alltid svårt att förutspå vilka politiska frågor som kommer att bli de viktigaste. Men närmast finns ju höstbudgeten med alla de felprioriteringar som regeringen nu signalerar för. Det gäller framförallt att man satsar på sänkt krogmoms i stället för att sänka skatten för landets pensionärer. Här kommer vi att försöka agera kraftfullt. Den ekonomiska krisen som hela Europa står inför kommer givetvis att påverka Sverige och minska reformutrymmet, även om vi tacksamt nog valt att behålla den svenska kronan och inte ersatt den med euron.

”Det är helt enkelt SD som avgör frågorna när de båda andra blocken står på varsin sida. Vi agerar helt utifrån våra egna politiska ställningstaganden och kan därmed driva en sverigedemokratisk politik i dessa fall.”

Slutligen ett personligt spörsmål. Går det att kombinera det du gör med ett normalt familjeliv? Hinner du med några fritidssysselsättningar och i så fall vilka?

– Något normalt familjeliv skulle jag nog inte beskriva att jag har. Jag är borta väldigt mycket, och när jag väl är hemma så upptas tiden till stora delar av arbetet. Eftersom vi sverigedemokrater är så utsatta så har min och familjens personliga integritet också inskränkts en hel del. Det är sällan vi är ensamma och kan göra saker som många andra familjer kan göra. Det är påfrestande. Några fritidssysselsättningar hinns knappast med, men jag försöker i alla fall hitta på saker när utrymme finns. Som att komma ut och motivera eller bara åka iväg över helgen, ta det lugnt, umgås och vila.

Tack för att du ställde upp!

– Tack själv! ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

En liten inblick i SD:s budgetarbete:

Hur man formar politik i riksdagen

Genomgång med riksdagsgruppen i samlingsrummet i SD:s riksdagskansli. Foto: Rickard Håkansson

Sverigedemokraterna håller som bäst på att snickra ihop sin budget när detta skrivs. Det kanske låter lite tråkigt med budgetarbete för somliga människor, men ett partis budget är dess politik i sin renaste form. Det är i budgeten man preciserar vad man vill satsa på och vad man vill dra ned på. Det är i budgeten man stakar upp inriktningen på den framtida politiken och där man pekar ut färdriktningen.

RIKSDAGEN FINNS DET 17 utskott som täcker olika politiska områden. Varje område har en ledamot från varje parti som huvudansvarig för partiets politik på just detta område, dessutom finns ett antal ersättare för varje utskott. När Sverigedemokraterna gör upp sin budget så är det ledamöterna i de olika utskotten som för fram sina politiska frågor och åskar pengar för just dessa frågor. Hela SD:s budget måste gå ihop ekonomiskt, det är ett krav för att driva seriös politik.

Öka lärartätheten

Tittar vi på vilka intressanta förslag de olika utskotten fört fram i budgettexten så har utbildningsutskottet fört fram förslag för att reda upp i den härva vårt nuvarande skolsystem ställt till med.

Utbildningsutskottet har lagt förslag på att införa ett kommunalt veto mot friskoleetableringar, förbjuda kommunala "avknoppningar", stoppa vinstuttag för friskolor (frågan är under utredning och är

inte avgjord ännu). Dessutom har utskottet lagt ett förslag på 1,8 miljarder kronor för att öka lärartätheten i högskolan.

Det är en angelägen reform då många kvalificerade utbildningar i dag drivs med alldeles för få lärarledda lektioner.

Skriande behov

Trafikutskottet har en satsning på 4 miljarder för upprustning av hela järnvägsnätet i sitt äskande. När jag pratar med den politiska sekreteraren i SD:s trafikutskott, Helene Spaak, berättar hon mycket levande att vårt gemensamma järnvägsnät måste rustas upp. Underhållsmässigt har järnvägarna varit eftersatta och nu föreligger ett skriande behov av upprustning. Dessutom behöver vi ett sammanhållet och gemensamt järnvägsnät för att våra tågförbindelser skall fungera på lite längre sikt.

Näringsutskottet har den viktiga frågan om energi och el på sitt bord. Näringsutskottets tyngsta förslag är en sänkning av elpriset med 10 öre/kilowattimme. Näringsutskottet vill också satsa på en gemensam nordisk marknad. Utskottets politiske sekreterare Christian Staaf betonar att detta är en oerhört viktig fråga, då Tyskland enligt förbundskansler Angela Merkel skall avveckla sin kärnkraft.

När kärnkraften väl är avvecklad så kommer Tyskland att vilja köpa massvis med ren el från bland annat Sverige. Detta kommer att driva upp det svenska elpriset mycket kraftigt om vi har en gemensam el-

Jens Leandersson och Carina Herrstedt i lustfyllt budgetarbete. Foto: Rickard Håkansson

marknad med övriga Europa (och Tyskland).

Immigrationsfrågan

Socialförsäkringsutskottet har den för vårt parti inte helt obekanta immigrationsfrågan på sitt bord. Utskottet vill på sikt sänka asyl- och anhöriginvandringen till vårt land med 90 procent. Detta skulle, enligt utskottets sekreterare Oscar Sjöstedt, få den effekten att asyltrycket på vårt land också skulle minska. Vet omvärlden att en restriktivare immigrationspolitik införts så avhåller det immigranter från att söka sig just till Sverige.

Genom att de olika utskotten besitter specialkunskap och undersöker vilka möjligheter det finns att föra fram vår politik i olika frågor, så utformas hela vår politik till ett sammansatt och heltäckande program.

Svunnen är den tid då Sverigedemokraterna med den allra minsta trovärdighet kunde kallas ett enfrågeparti. Nu är förhållandet delvis det omvända: Sverigedemokraterna har mer genomarbetade och välgenomtänkta program än vissa andra partier som suttit betydligt längre i demokratins finrum. ■

Partiledare Jimmie Åkesson flankeras av riksdagsledamöterna Mikael Jansson (till vänster) och Erik Almqvist. Foto: Rickard Håkansson

ROBERT STENKVIST
ANALYSERAR

Offentlig eller privat regi – vilken politik skall SD stå för?

Både i media och bland politiker har diskussionens vågor gått höga den senaste tiden om den privatiseringsvåg som sköljde över Sverige på 1990-talet och de första åren på 2000-talet. Det är inte självklart att alla ur samma parti tycker likadant i dessa frågor, även om partitillhörighet självklart spelar stor roll i denna så ideologiskt laddade fråga. Jag bevistade själv ett seminarium ordnat av SNS där tonläget blev både ideologiskt laddat och ganska hårt. Frågan om vilka sektorer som skall drivas i offentlig regi och vilka som skall drivas i privat regi är en fråga som inte heller Sverigedemokraterna kommer undan i längden.

Som konservativ har jag ingen preferens åt något håll när det gäller offentlig eller privat regi. Jag tycker att de som driver en verksamhet bäst med en given summa pengar också skall driva verksamheten. Här undantar jag polis, militär och vissa andra känsliga verksamheter. Dessa verksamheter bör drivas av staten under alla förhållanden. Vem vill att vårt domstolsväsende skall drivas av privata riskkapitalbolag som gör vinst på att korta ned förhandlingstider och som får bonus för antalet fällande domar?

Om en privat aktör kan driva en vårdcentral effektivare än landstinget skall den också få göra det. Tyvärr så måste det till styrmekanismer från samhällets sida för att det inte skall bli en fullständigt skev vårdapparat totalt sett. I Stockholm kan inte alla vårdcentraler ligga i de norra förorterna och på Östermalm, trots att det är just på dessa ställen de privata aktörerna vill förlägga sin verksamhet.

Det är fortfarande våra skattepengar som betalar verksamheten, och alla våra skattepengar kan inte gå till att skriva ut valium åt medelålders kvinnor på Östermalm. Samhället har ett övergripande ansvar att ge alla medborgare tillgång till vård. Detta ansvar varken kan eller vill den privata marknaden ta på egen hand.

En het fråga på det seminarium som jag bevistade var friskolorna. Detta var också en fråga där åsikterna kontrasterades rejält och där diskussionen fick starka ideologiska övertoner. Som konservativ är jag för att friskolor som fungerar bra och ger eleverna en bra utbildning får drivas av enskilda aktörer. Tyvärr är inte alla friskolor bra och det är samhället ansvar att kontrollera alla friskolor. Det är fortfarande våra skattepengar som dessa skolor drivs med, och samhället kan inte för en sekund fränsäga sig det övergripande ansvaret för alla skolor i detta land.

Dessutom kan friskolorna ställa till det rejält för kommuner där elevunderlaget är bristfälligt redan innan en friskola etablerar sig. Vad kan en friskoleetablering ställa till med i en liten kommun där elevunderlaget precis räcker för de skolor som redan finns och där skolorna redan fungerar mycket bra? Sedan måste vi ställa oss frågan hur många friskolor det finns i Rosengård, Hammarkullen, Ronna och Fittja. Det är utan tvekan så att de företag som driver friskolor som affärsidé inte gärna lägger sina skolor i de områden som politikerna menar berikar vårt samhälle.

Ett område där avknoppning och privatisering fungerat katastrofalt dåligt är kollektivtrafiken i Stockholm. Bussarna som de privata bolagen kört med i vissa områden har varit så gamla att de i princip borde belagts med körförbud, de har nästan fallit i bitar under fötterna på passagerarna. Pendeltågstrafiken i Stockholm är ett lika sorgligt kapitel som en klassisk grekisk tragedi. Pengar har använts till aktieutdelning i stället för underhåll av trafiksystemet, med påföljd att felet är lika vanliga som antalet tiggare i Stockholms innerstad. Det är snarare regel än undantag med inställda turer, trasiga tåg, växlingsfel och signalhaveri. Här ser vi att ett privat bolag tjänar pengar, medan samhället och andra företag förlorar stora pengar på ett eftersatt trafiksystem. Beräkningar visar att enbart förseningarna i Stockholm orsakar kostnader för samhället och företag till en summa av 6 miljarder kronor om året. Då har vi ändå inte räknat in all frustration och ilska som dessa förseningar orsakat medborgarna (och undertecknad). Slutsatsen måste bli att privatiseringarna av kollektivtrafiken i Stockholm är nära nog en katastrof.

Ett område där offentlig finansierad verksamhet verkligen fungerat i privat regi är handikappomsorgen. Detta område är ett lysande exempel på när privat drift av offentlig verksamhet verkligen fungerar. Personlig assistans och hemtjänst för yngre med funktionsnedsättning utförs till 75 procent av privata entreprenörer. Denna verksamhet fungerar bra och systemet är funktionellt. Om en person med funktionsnedsättning inte är nöjd med sin assistent så är det bara att byta. De assistenter som blir bortbytta för ofta skall nog byta yrke. Å andra sidan kan assistenter som inte orkar med sin uppdragsgivare i sin tur byta vårdtagare.

Det vi måste komma ihåg är att offentligt finansierad verksamhet i privat regi inte är en öppen marknad, utan en så kallad kvasimarknad. Det som utmärker en kvasimarknad är att de normala marknadskrafterna inte är i bruk, utan helt andra spelregler gäller. Om vi tar friskolor så har varje elev en elevpeng, det blir således lika dyrt för kommunen hur effektiv skolan än är.

En konservativ ståndpunkt är att inte dogmatiskt luta sig åt något håll i debatten om privat kontra offentlig regi. Det system som fungerar bäst i praktiken skall användas för medborgarnas bästa. För en konservativ måste terrängen gälla som vägvisare, på kartans bekostnad. Eller annorlunda uttryckt, verkligheten är sanningens kriterium.

Robert Stenkvist

Redaktionen

SD på Dansk Folkepartis valvaka:

Trots regeringsskifte - DF står starkt!

DET DANSKA VALET blev oerhört spännande med regeringskifte efter att de socialistiska partierna erhållit 50,3 procent av rösterna mot 49,7 procent för de borgerliga partierna inklusive Dansk Folkeparti.

Dansk Folkeparti gick svagt tillbaka med 1,6 procentenheter och tre mandat men erhöll ändå 22 mandat och är fortsatt Danmarks tredje största parti. Och det var en trevlig stämning på Christiansborg. Kristian Thulesen Dahl höll stämningen uppe med allsång.

När Pia Kjaersgaard anlände till valvakan steg stämningen ytterligare och hon höll ett bejublat tal.

– Vi ska vara stenhård opposition och äntligen få vara fria fåglar! sade hon och taket höll nästan på att lyfta.

Pia Kjaersgaard ser inte någon framtid för den nya regeringen och tror inte att partierna kommer kunna komma överens. Sören Espersen menade senare på kvällen att det blir nyval inom två år.

Regeringskifte till trots, Dansk Folkeparti står starkt! ■

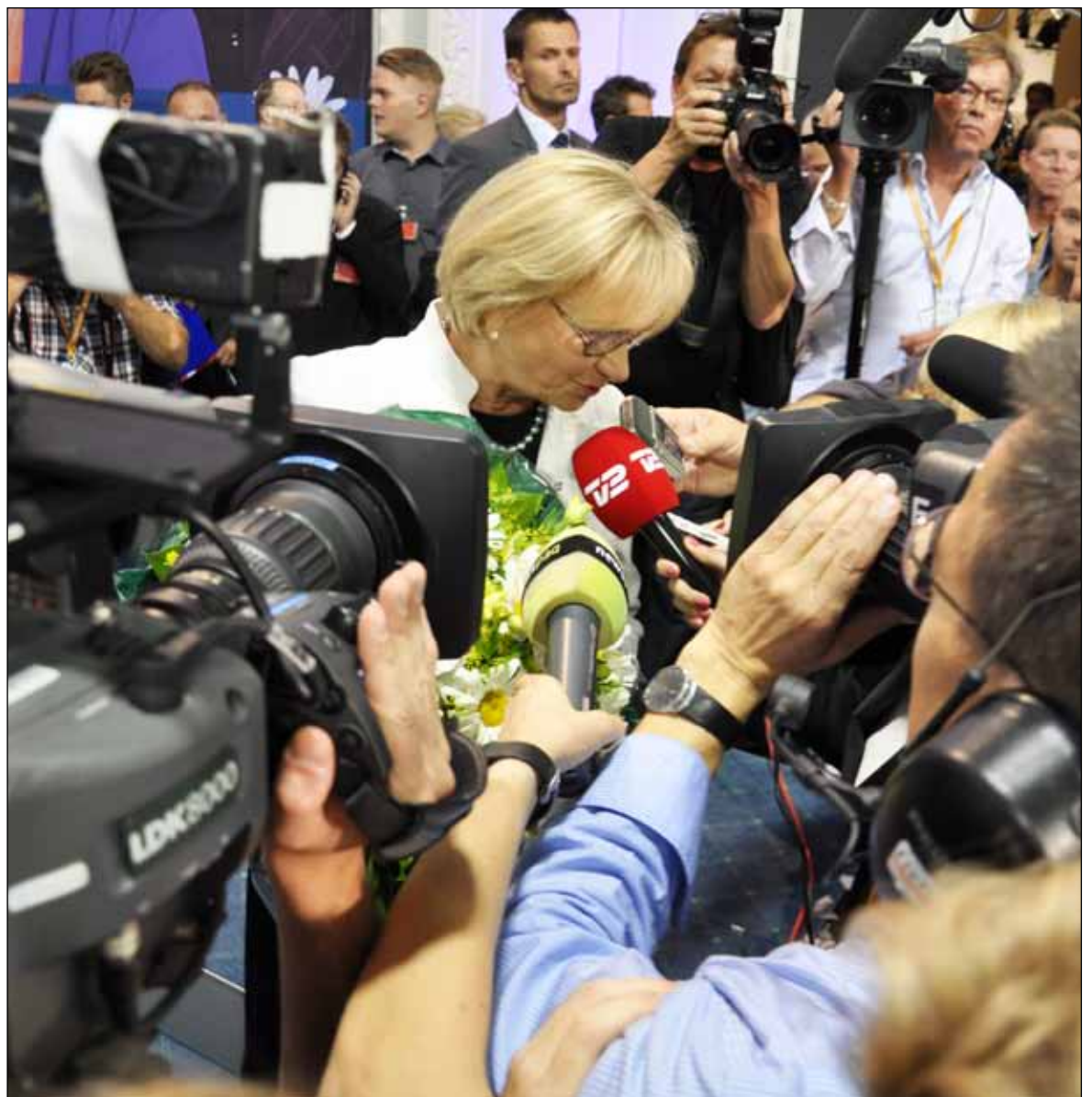

Det saknades inte kvinnlig fågring vid Dansk Folkepartis valvaka. Foto: Rickard Håkansson

Jens Leandersson
Redaktionen

Kända politiker trängdes med gräsrotter på valvakan. Foto: Rickard Håkansson

Ett hav av kameror och mikrofoner omgav DF:s partiledare Pia Kjaersgaard. Foto: Rickard Håkansson

Gemytligt och storstilat på Dansk Folkepartis årsmöte

Att det inte var något fel på humöret hos DF:s medlemmarna trots tillbakagången i valet visar det här gänget, som står upp för sin ledare Pia Kjaersgaard. Foto: Rickard Håkansson.

FYRA SVERIGEDEMOKRATER från Region Skåne var inbjudna som gäster att närvara vid Dansk Folkepartis årsmöte helgen efter det danska valet. Årsmötet inleddes med allsång och att Kim Christiansen sjöng deras egen vallåt.

Pia Kjaersgaard ännade sedan scenen och höll ett inspirerande och insiktsfullt tal där gångna valet, integrationen och EU var i fokus som hon inledde med att citera en klok man som hade sagt: "Lycka varar inte för evigt, men det gör inte olycka heller"

Det är kloka ord att leva efter, både i med- och motgång. Pia menade vidare att danskarna gjort ett val:

– Vi belönades inte med framgång, men vi respekterar danska folkets val. Journalisterna menar att vårt inflytande ska försvinna. Men vi ska använda våra 22 mandat för att förhindra att gränserna öppnas för mer EU och att fler utlänningar kommer hit. Det vill våra väljare att vi gör och det ska vi göra!

Pia Kjaersgaard fortsatte:

– Vi har varit med och sett till att Danmark under de senaste tio åren sparat minst fem miljarder om året som följd av den restriktiva invandringspolitiken. Vidare kostar det det danska samhället upp emot 20 miljarder årligen för att bekosta den felaktiga invandringspolitiken från 1980- och 1990-talen.

Pia Kjaersgaard lovade lyfta integrationspolitiken till en högre nivå, där fler invandrare försörjer

sig själva och deltar som aktiva och positiva medborgare än idag. Fler invandrare ska i arbete, fler kvinnor ska bort från slöjans och ghettonas isolering. Invandrare ska i högre grad än i dag ta ansvar för sitt liv, sina barn och samhällets bästa.

Hon påminde vidare om att Dansk Folkeparti ofta blir kritiserat för att endast vilja strama upp invandringspolitiken, men Pia menade att det är tack vare Dansk Folkeparti som frågan kommit upp på dagordningen eftersom ingen annan vågat ställa kritiska frågor.

EU fick sig också en känga:

– Det är kris inom EU, och euron som skulle vara symbolen för EU:s ekonomiska styrka befinner sig i djup kris. EU:s svar på sina egna problem är att frånta medlemsländerna deras suveränitet. Dansk Folkeparti är av direkt motsatt åsikt, det är mer demokrati som är lösningen!

Vidare:

– Som parti ska vi vara fortsatt samarbetsvilliga och konstruktiva som alltid. Men vi ska också vara på vår vakt så att Danmark inte säljs till omvärlden. Dansk Folkeparti ska även fortsättningsvis vara garanten för danskarnas trygghet i sitt eget land! ■

Jens Leandersson

Redaktionen

EU-parlamentarikern Morten Messerschmidt (i mitten) ähör ett intressant samtal. Foto: Rickard Håkansson

Den legendariske stortingsmannen och prästen Sören Krarups dotter Katrine Winkel Holm tar nu plats i Folketinget. Foto: Rickard Håkansson

Höyre största vinnaren i norska kommunalvalen

Den norska flaggan vajade allra mest för Höyre i kommunalvalen. Foto: Arkiv

► Den norska motsvarigheten till Moderaterna, Höyre (H), blev det norska kommunalvalets största vinnare med 28 procent av rösterna. Det är en ökning med 8,7 procent jämfört med kommunalvalen 2007 och partiets största valframgång sedan 1980-talet.

Också det socialdemokratiska Arbeiderpartiet (AP) gick framåt och noterades för 31,7 procent, varmed man ökade med två procentenheter jämfört med valresultatet 2007. I valet till Stortinget 2009 fick dock AP hela 35 procent. Många hade förutspått att AP under Jens Stoltenbergs ledning efter massakern i Oslo och på Utöya skulle bli kommunalvalens stora vinnare, men så blev det alltså inte.

Det blev i stället, och detta inte helt väntat, det invandringskritiska och antiislamistiska Fremskrittspartiet (FrP) som fick vidkännas de största effekterna av terrordåden den 22 juli. Gärningsmannen hade som bekant varit medlem i FrP under flera år. Siv Jensens FrP fick nu nöja sig med 11,5 procent av rösterna, en nedgång med sex procentenheter jämfört med valresultatet 2007. I Stortingsvalet 2009 fick FrP nästan 23 procent av rösterna.

Av småpartierna backade Socialistisk Venstre (SV), ett av tre regeringspartierna, med två procentenheter till fyra procent jämfört förra kommunalvalet. Det antas att SV-väljare försvann dels till AP, dels till det lilla Miljøpartiet. Det tredje regeringspartiet, Senterpartiet (SP), tappade drygt en procentenhet till knappa 7 procent.

Socialliberala Venstre ökade något jämfört med 2007, medan Kristelig Folkeparti backade marginellt.

Resultatet från årets kommunalval påverkar inte maktfördelningen i Stortinget eller regeringen men ger ändå en fingervisning inför parlamentsvalet 2013. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

STELLAN BOJERUD KOMMENTERAR

Jag längtar bort från det mångkriminella samhället!

Kallad spy, idiot, hjärndöd, pucko och så vidare i oändlighet skall jag försöka förklara varför jag söker återföra Sverige till ett fungerande samhälle.

Han hette Alexis Hofling och var expeditionsunderofficer vid Marinstaben i Stockholm. När han återvände därifrån på eftermiddagen tog han på sig en trenchcoat modell Helmer Bryd och fäste polisbrickan på bröstet. Han hade pistol och batong samt en dobermantik som hette Laika.

Han var nämligen fjärdingsman, det vill säga deltidsanställd polis. Flaggjunkare Hofling avpatrullerade under kvällen sitt ansvarsområde, Lilla Alby.

Artikelförfattaren råkade en gång ut för ett brott som bestod i stöld av en sardinburk.

Kan det ha varit 1950? Det handlade i alla fall om årets dramatik. Farbror Hofling ringde på vår dörr. Jag öppnade och han frågade efter min far. Han höll nämligen på med att uppåda pålitligt manfolk på orten.

– Dårar hava rymt från Beckomberga och tros befinna sig i byggfuttan. Tag med dig ficklampa. Larma Winberg! Samling hos mig.

Jag följde med på avstånd och såg hur Hofling öppnade kassaskåpet och delade ut polisbrickor och pistoler. Sedan omringades den "cirkusvagn" där de så kallade dårarna misstänktes vara.

Efter en tid anlände en riktig polisbil från Stockholm och riktiga polismän steg ut och hängde på sig sablarna. Så slet man upp dörren till vagnen och grep helt odramatiskt "dårarna", som åter-

fördes till Beckomberga.

Sedan gick det väl sex år till det jag fick höra om "mordet" på en ung flicka, som försvunnit från nattklubben LORRY i Sundbyberg. Senare erfor jag att hon helt frivilligt sugit på något med framgång men att vätskan som därvid utlöstes hamnade i fel strupe med kvävning som påföljd. (Jämför med det så kallade Atlasmordet som är ett parallellfall).

Detta var vad jag uppfattade som brottslighet mellan 1948 och 1958. Nåja, en viss D. snodde mina skidbindningar och okänd gärningsman stal en burk sardiner av märket "Gustaf V".

"– Dårar hava rymt från Beckomberga och tros befinna sig i byggfuttan. Tag med dig ficklampa. Larma Winberg! Samling hos mig. Jag följde med på avstånd och såg hur Hofling öppnade kassaskåpet och delade ut polisbrickor och pistoler. Sedan omringades den 'cirkusvagn' där de så kallade dårarna misstänktes vara."

Förstå mig när jag säger att jag längtar bort från det mångkriminella samhället och åter till den tid, då det räckte med en deltidsarbetande fjärdingsman som farbror Hofling för att upprätthålla allmän ordning i ett samhälle med några tusental invånare. ■

S. Bojerud

EU talar maktspråk om euron och gränskontroller

EU:s demokratiska underskott tar sig många olika uttryck. Det kan vara fördrag som trumfas igenom utan folklig förankring, länders parlamentariska lagstiftningsprocess som ersätts med mekanisk implementering av EU-direktiv, förhandlingar med utomeuropeiska länder om EU-medlemskap trots massivt motstånd bland EU-medborgarna eller beslutprocesser utan transparens och med otillbörligt inflytande från särintressen och lobbygrupper.

SEPTEMBER KOM flera besked från EU-kommissionen som tydligt vittnar om hur EU:s demokratiska fasad flagnar och hur dess sanna auktoritära och tvångsfederalistiska struktur läggs i dagen. Att exemplen på dekretsregerande nu kommer allt tätare kan sannolikt förklaras av den känsla av desperation, som börjat sprida sig hos EU:s beslutsfattare i spåren av euroländernas skuldskris och valutasamarbetets sönderfall. Man vill till varje pris undvika att förlora mer makt och kontroll än man redan gjort eller att det sker en spridningseffekt till andra delar av unionssamarbetet.

Sitter fast med euron

När detta skrivs har viskningarna om en grekisk statsbankrutt börjat övergå till rop, alla tidigare försäkringar om motsatsen och vidlyftiga räddningspaket till trots. För seriösa och insatta bedömare utan intresse av att slå blå dunster i EU-medborgarnas ögon har detta förstås hela tiden varit ett i högsta grad antagligt scenario.

Det är ingen tvekan om att Grekland genom sitt inträde i eurozonen fick en disproportionerlig kreditvärdighet och ränta som gjort att landet länge och på ett ansvarslost sätt kunnat leva långt över sina tillgångar. Samtidigt kan man inte blunda för demokratiproblemen med att landets parlament nu hålls som gisslan av EU, IMF och ECB som i realiteten är de som dikterar landets ekonomiska politik - ett exempelöst stålbad av offentliga åtstramningar och nedskärningar.

Många röster har på senare tid höjts för att Grekland och andra krisländer borde tillåtas lämna och kunna uteslutas ur eurosamarbetet. Dessa länders omätliga kreditbehov och skuldkriser är till stor del ett symptom på ett annat och mer fundamentalt problem, nämligen svag internationell efterfrågan och konkurrenskraft. Grekland skulle behöva devalvera sin valuta i storleksordningen 30-40 procent för att på allvar få igång produktiviteten.

Det går naturligtvis inte så länge man sitter fast med euron.

"Deltagande oåterkalleligt"

Det gemensamma valutaprojek-

tet är EU-federalisternas skötebarn och flaggskepp. Politisk prestige prioriteras därför gärna framför nationalekonomiskt förnuft och ansvar. När "illojala" röster i september höjdes, inte bara från fristående nationalekonomer utan bland annat Nederländerna och Tyskland också på parlamentarisk-politisk nivå om att låta Grekland lämna euron, då insåg EU-kommissionen att man varit för mild mot sina vasaller.

Nu måste ordningen återställas och Europas länder tas ur villfarelsen, att EU i allmänhet och EMU i synnerhet är något slags demokratiska institutioner som man själv

Är EU på väg att utvecklas till en vertikal diktatur med underlydande delstater modell forna Sovjetunionen?

väljer om man vill vara med i eller inte.

I ett uttalande avfärdade EU:s konkurrenskommissionär, Joaquin Almunia, sålunda allt prat om att deltagande i eurosamarbetet skulle bygga på frivillighet som ett fundamentalt missförstånd:

"De som tror att denna hypotes är möjlig förstår inte vår integrationsprocess. Europeisk integration är det enda alternativet".

EU-kommissionären med speciellt ansvar för eurozonen, Olli Rehn, lät som ett förtydligande hälsa att:

"Vare sig att lämna eller att uteslutas från euroområdet är möjligt enligt Lissabonfördraget som innebär att ett deltagande i eurozonen är oåterkalleligt".

Den danska utmaningen

Ett annat utspel från EU-kommissionen i september som förtjänar att uppmärksammas ur demokratisynpunkt är ett lagförslag som ska ge EU-kommissionen vetorätt i beslut som rör gränskontroller. Initiativtagare är vår egen EU-kommissionär Cecilia Malmström. Förslaget är en maktdemonstration mot Danmark för att danskarna på eget initiativ dristat sig att ta tag i de allt större problemen med gränsöverskridande brottslighet och människosmuggling genom att ge tull-tjänsterna utökade resurser att kontrollera trafiken in i landet från Sverige och Tyskland.

Det är förstas genant för Malmström när ett enskilt land gör något konkret på ett område där hon och hennes kommissionärskollegor endast lyckats prestera tomma fraser och tjusiga dokument. Det är också en utmaning och provokation mot

kommissionens absoluta auktoritet som riskerar sätta frihetsgriller i huvudet på de styrande i andra EU-länder. Detta är förklaringen till att Danmarks rådhög har bemötts med hot om bestraffning i stället för ett berättigat erkännande.

Även här har förnuftet fått stå tillbaka till förmån för prestige och behovet att maktkonsolidera genom att statuera exempel till varnagel för andra.

Lagförslaget är bara den sista och mest desperata i raden av åtgärder för att tvinga danskarna att rätta in sig i ledet. Man började redan i juli med att skicka inspektörer till Danmark med direktiv att hitta fel och brister i gränskontrollanternas rutiner för att kunna ifrågasätta deras förenlighet med EU-samarbetets friheter och Schengen-reglerna. Man satte också in det tunga byråkratiska artilleriet med tusen skriftliga frågor till de danska myndigheterna som också tvingades införa ett system med fortlöpande avrapportering till EU-kommissionen om varje liten förändring i kontrollerna.

Ett stort frågetecken

Trots ihärdiga försök har man inte lyckats besluta Danmark med att bryta mot några lagar eller regler. Det danskarna brutit mot är i stället Cecilia Malmströms personliga och skäliga extrema uppfattning om hur fri rörligheten inom och till EU borde vara. När hon lät EU-kommissionen ta strid mot Danmark om gränskontrollerna deklarerades, att man skulle "använda alla tillgängliga medel" för att få stopp på ohör-samheten. Det har man gjort men ger sig ändå inte. När tillgängliga lagar och regler inte förslår skräddarsyr man i stället bekvämt en ny lag enkom för att kväsa danskarna.

Mot den demokratiska kuliss i Bryssel inför vilken dramat om Grekland och euron respektive Danmark och gränskontrollerna utspelar sig avtecknar sig ett stort frågetecken. Kan man fortfarande tala om de europeiska ländernas suveränitet när de frånhands också så grundläggande rättigheter som att skydda sitt territorium från utifrån emanerande grov kriminalitet och illegal invandring eller att säga upp medlemskapet i internationella samarbeten som de inte längre vill vara delaktiga i?

Kan man med så kringskurna nationella befogenheter alls fortsätta tala om EU som en horisontell sammanslutning mellan självständiga länder, eller är metamorfosen till en federalistisk och vertikal struktur med underlydande delstater nu slutgiltigt på väg att fullkomnas?

Om detta och de grundläggande demokratiska implikationer dessa frågor rymmer talas det på tok för lite. ■

Mats Dagerlind
Redaktionen

Förtryck i jämställdhetens namn

I hela vårt avlånga land pågår idag ett intensivt jämställdhetsarbete. Genom jämställdhetsintegrering inom så gott som all offentlig verksamhet försöker man motverka att kvinnor och män begränsas i sina möjligheter på grund av stereotypa könsroller. Det är bra!

SJÄLVKLART VILL VI att varje individ, oavsett kön, ska ges möjlighet att rå över sitt liv och göra sina egna val utifrån de egna livsdrömmarna, utan att fördömas för de val som kanske bryter mot normen.

Självklart ska inte Kalle fördömas eller få sin "manlighet" ifrågasatt om han leker med dockor eller gråter när han är ledsen. Inte heller ska Lisa fördömas eller kallas för en "pojkflicka" om hon leker med verktyg eller föredrar säckiga jeans och en sladdrig t-shirt framför obekväma men söta klänningar.

Tvivlen väcks

Självklart ska kvinnor och män ha samma rätt till makt, fritid och till en egen ekonomi. Alla former av psykiskt, fysiskt och sexualiserat våld, som utan tvivel begränsar individens möjlighet att rå över eget liv och sin fysiska integritet, ska alltid motverkas, vare sig den drabbade är kvinna eller man.

Om detta är nog de allra flesta eniga. Målsättningarna med jämställdhetsarbetet är goda, det råder inga tvivel om den saken. Twivlen väcks däremot när vägen till att uppnå målen studeras i detalj. De väcks när det uppdagas att vägen som slagits an inte alls leder till att individen ges bättre möjlighet att rå över sitt eget liv.

Istället leder den inslagna vägen till delmål i form av statistisk likhet mellan könen. Måttet på jämställdhet är lustigt nog inte i vilken utsträckning män och kvinnor ges lika möjligheter. Istället är måttet på jämställdhet alltför ofta i vilken utsträckning män och kvinnor gör samma saker.

Som om det vore något självklart att män och kvinnor av naturen vill göra samma saker precis lika mycket, bara de har möjligheten!

Motverka könsrollerna

På detta grundantagande, att män och kvinnor egentligen vill göra precis samma val i precis lika stor utsträckning i alla skilda sammanhang, verkar så gott som allt jämställdhetsarbete vila. Det verkar också vara en allmänt vedertagen sanning att det som idag hindrar kvinnor och män från att i varje si-

Skuldbeläggande

Dessa åtgärder erbjuder enligt oss inte alls lika möjligheter. Istället tvingar de fram likriktning utan någon som helst hänsyn tagen till att skillnader mellan mäns och kvinnors hjärnor och hormoner leder till att kvinnor och män generellt har olika egenskaper, eller att det redan hos spädbarn går att se skill-

Skuldbeläggandet för det felaktiga valet är oftast inte klart uttalat, det ligger mellan raderna, men är ack så kännbart och får så många att känna sig otillräckliga.

Förtryck i jämställdhetens namn

Rätt blir det bara om normen bryts, om mannen väljer vårdyrket och kvinnan det tekniska yrket. Då ute-

Förbjuden lek: feministiska jämställdhetsfanatiker gillar inte att flickor leker med dockor. Foto: Therese Borg

tuation göra identiska val är de stereotypa könsrollerna, eller som det brukar kallas inom genusvetenskapen, det "socialt skapade könet".

Utifrån denna teori har genusforskarna dragit slutsatsen att jämställdhet endast kan uppnås genom att motverka könsrollerna, och för att lyckas med det måste hela det sociala samspelet, inklusive den tidiga socialiseringsprocess som påverkar våra barns identitetsutveckling, ändras i grunden. Därav de konkreta åtgärder som vidtagits runt om i landet för att komma till rätta med könsrollerna.

Åtgärder såsom genuspedagogik inom förskola och skola, såsom att aktivt uppmuntra individen att bryta normen och göra andra val än de traditionella när det gäller yrkes- och karriärsval, och åtgärder såsom kvotering.

nader mellan pojkars och flickors beteende.

Åtgärderna utgår helt och hållet från fakta om det sociala könet, och tar ingen hänsyn till att även om vi gör allt som står i vår makt för att få kvinnor och män att göra samma saker lika mycket, så kommer vi ändå inte att lyckas, på grund av medfödda egenskaper.

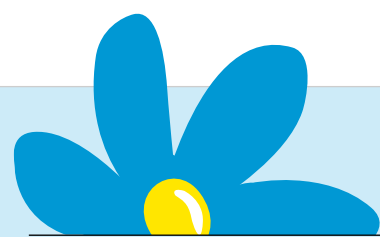
Såväl barn, ungdomar som vuxna nås idag, genom personligt bemötande, genom undervisning och genom den offentliga debatten, av ett entydigt och onyanserat budskap: det är fel att vara typiskt kvinnlig och typiskt manlig.

Det är förlegat, kvinnofientligt, bakåtsträvande, okunnigt. Att som kvinna välja ett vårdyrke, och att som man välja ett tekniskt yrke, är både oansvarigt och ett bevis på den rådande könsmaktsordningen.

blir skuldbeläggandet för att det slagits ett slag för jämställdheten. Om yrkesvalen sedan stämmer överens med vad dessa individer egentligen ville göra, eller om de bara gav efter för den nya likriktande normen, spelar ingen roll.

Individens möjlighet till fria val, som sägs vara målet med jämställdhetsarbetet, verkar inte alls vara i fokus. Det viktiga verkar istället vara att uppnå statistik som visar att kvinnor och män gör allting lika mycket, oavsett hur det påverkar den enskilda individen. Det verkar därmed vara helt acceptabelt att förtrycka i jämställdhetens namn. ■

Therese Borg
SD-Kvinnor

SD-Kvinnan

Nina Kain är medlem i SD-Kvinnor och bor i Malmö tillsammans med sin sambo och deras två barn, 13 respektive 18 år gamla. Till familjen hör också två norska skogskatter, en Grand Danois och en vit herdehund. Ninas intressen är hästar, hundar, bilar, inredning och fitness, men hon har svårt att hinna med allt detta.

Sedan 2010 jobbar Nina som politisk sekreterare på heltid åt SD i Malmö. Dessförinnan har hon jobbat som personlig assistent, som butiksbiträde inom damkonfektion och i sin ungdom även som modell i utlandet. Dessutom har

hon hunnit med att utbilda sig till IT-konsult.

Utöver att vara medlem i SD-Kvinnor och jobba som politisk sekreterare har Nina ett antal förtroendeuppdrag för Sverigedemokraterna. Hon är ledamot i kommunfullmäktige i Malmö samt i stadsdelsfullmäktige, Kommunförbundet, Barn- och ungdomsberedningen, E-beredningen och Finansberedningen. Dessutom är hon ersättare i kommunföreningen.

Som sina hjärtefrågor anger Nina integrations- och djurrättsfrågor, barn- och ungdomsfrågor samt jämställdhetsfrågor. ■

Integrations- och djurrättsfrågor ligger Nina varmt om hjärtat. Foto: Henrik Rosenqvist

Några fakta om jämställdhetsarbete, genuspedagogik och skuldbeläggning

Om jämställdhetsarbete:

"Flickor, pojkar, kvinnor och män ska uppmuntras till icke traditionella yrkes- och karriärsval. Resultatet av arbetet följs upp genom statistik för gymnasieval och fördelning av praktikplatser."

Källa: Eskilstuna kommun. På spaning efter jämställdheten. Rapport och handlingsplan 2011-2015.

*

"På alla nivåer i kommunen ska en jämn könsfördelning eftersträvas."

Källa: Eskilstuna kommun. På spaning efter jämställdheten. Rapport och handlingsplan 2011-2015.

*

Om att ändra grunden för identitetsutvecklingen genom genuspedagogik i förskolan:

"Därför är språket så viktigt på Egalia. Könsbestämmande ord som pojkar och flickor används inte... Istället används förnamnet, "kompis" eller "person"

Källa: Aftonbladet Wendela. 2011-01-29

*

Om att skuldbelägga:

"Vad kan jag "råka" förmedla till mina barn? Inbjudan till föräldrar med förskolebarn i Solna! Föreläsning med Sandra Dahlé, utbildare och författare som arbetar med frågor som rör genus."

Källa: Solna Stads hemsida: Förskola & skola.

Skånska slott och herresäten: Krapperup och Trolleås

Skåne vimlar som bekant av slott och herresäten. Om jag räknat rätt finns det 80-tal av dessa klenoder i den svensk-danska historien. Här skall jag emellertid nöja mig med att göra reda för besök jag nyligen gjort vid två av dessa: Krapperups respektive Trolleås slott.

KRAPPERUPS slott/borg ligger i Brunby socken i Höganäs kommun och räknas som en av Skånes äldsta och historiskt viktigaste sätesgårdar med anor som sträcker sig tillbaka till 1300-talet. Godset drivs numera av Gyllenstiernska Krapperupsstiftelsen. I anslutning till borgen finns en park i naturromantisk stil med beståndsdelar såsom porlande bäckar, slingrande stigar samt flera exotiska träd.

I likhet med många andra slott och herresäten finns på Krapperup möjligheter till ett flertal aktiviteter av kulturellt slag. Ett av de gamla kostallen är exempelvis ombyggt till musiklokal där det arrangeras konserter om somrarna. I ett annat stall återfinns en konsthall.

Under den danska medeltiden ägdes Krapperup – då förtiden kallat Krappatorp eller Krapparp – under några hundratals år av Krognessläkten. Därefter fanns ägare med namnen Podebusk och Rantzau. På den tiden var egendomen en klassisk försvarsborg med en – ännu existerande – vallgrav samt ett högt

Interiör från Trolleås inklusive vapenskölden med det huvudlösa trollet. Foto: Tommy Hansson

försvarstorn vilket dock revs i slutet av 1600-talet.

1667 är ett viktigt årtal i Krapperups historia, ty då sålde den danske godsherrn Henrik Rantzau (1630-87) egendomen till svenska Maria Sophia De la Gardie (1627-94). Köpet var en del i den svenska statens försvenskning av den gamla danska provinsen. De la Gardie köpte också ett närbeläget stenkolsbrott för gruvdrift.

Efter ett antal ägarskift kom Krapperup år 1734 i bröderna Petter Gotthards och Johan Heinrich von Kochens ägo. Den förstnämnde gjorde egendomen till fideikommiss för sin brorson Christoffer von Kochen och dennes arvingar. Vid brorsonens fränfalle 1809 övergick fideikommisset till svärsonen Carl Christoffer Gyllenstierna, som var gift med Antoinette von Kochen. Deras son Nils Christoffer Gyllenstierna var en ledande botaniker och zoolog och gjorde Krapperup till ett vetenskapligt center.

En nutida besökare har möjlighet att besöka en ganska omfattande arkeologisk utställning innehållande bland annat en utsökt samling stenedskap från stenåldern vilka upphittats på ägor.

Krapperup förfogar också över en imponerande samling porträttmålingar inklusive ett porträtt föreställande 1400-talskungen Karl Knutsson Bonde, som innehade den bräckliga svenska tronen icke mindre än tre gånger. Det är dock inget samtida porträtt. Enligt uppgift lär åtminstone en av de avporträtterade slottsherrarna bedriva spökerier i de ganska murriga slottsinteriörerna.

Trolleås slott räknar också det sina anor tillbaka till 1300-talet. Det är unikt så tillvida att det ägts av endast två ätter, nämligen Thott och Trolle. Trolleås ligger i Eslövs kommun och består av en huvudbyggnad omfattande tre våningar samt flyglar i två våningar. På en fjärde sida finns en öppen borggård där huvudingången leder genom en rund tornbyggnad.

Slottet sådant det ter sig i dag

Trolleås slott med det imposanta tornet. Foto: Tommy Hansson

började byggas 1559 av Tage Ottesen Thott. Dennes ätt innehade slottet till 1682 – Carl XII:s födelseår – då det genom byte kom att tillhöra riksviceamiralen Niels Trolles änka Helle Rosenkrantz. Egendomen har ända sedan dess tillhört ätten Trolle och drivs numera av Trolleås Gods AB. Familjen Trolle är fortsatt ägare.

Trolleås bytte skepnad i slutet av 1800-talet, då det omvandlades till ett renässansslott i fransk stil av den danske arkitekten Ferdinand Meldahl. Då denne inte fick förtroendet att omskapa interiören gick detta uppdrag till Agi Lindgren (1858-1927), som var född i Hudiksvall och så småningom blev slottsarkitekt i Drottningholm.

Ursprunget till Trolleås slott står att finna i den åldriga danska adelsätten Thotts stamgård Näs. Förste kände ägare var riddaren Stig Ageesen som figurerar i hävderna 1386 och 1412. Efter det att Helle Rosenkrantz övertagit slottet överlät hon det till sonen Arvid Trolle. Dennes halvbror Herulf Trolle erhöll samtidigt närbelägna Eriksholm, senare namnändrat till Trolleholm. Herulf valde dock att stanna kvar i Danmark under det att Arvid slog sig ner på Näs i det nu svenska Skåne. 1689 introducerade han sin ätt på Riddarhuset i Stockholm.

Det var under överstelöjtnant

Fredrik Trolles tid som godsherre som slottet ändrade namn från Näs till Trolleås. Fredrik hade ärvt slottet 1720 och kom genom giftermål med den förmögna Brita Ramel från Löberöd att väsentligen utöka sina egendomar med tillhörande landområnen. Av Trolleås och det under resans gång inköpta Fulltofta instiftade Fredrik Trolle ett fideikommiss till förmån för sonsonen Fredrik, vilken dock drunknade vid 19 års ålder 1775.

Trolleås och Fulltofta tillföll vid Fredriks förtidiga död yngre brodern Arvid Trolle, vilken i tidernas fullbord skulle avancera till hov-

marskalk. Denne lät 1797-98 genomföra en grundläggande ombyggnad av Trolleås varvid bland annat en trädgårdsterrass tillkom. Slottets senaste ombyggnad skedde i slutet av 1800-talet på initiativ av Nils Axel Arvid Trolle, friherre och överhovjägmästare. Denne återfinns i form av ett gigantiskt, litet kitschigt helfigursporträtt inne i slottet iförd sin hovjägaruniform och med läppryddnad i form av knävelborrar modell kejsar Wilhelm II.

Till slottsbyggnadens andra våning kommer man via en mäktig stentrappa där man bland annat kan bese en mängd intressanta porträttmålingar, gobelänger och en stor matsal där artikelförfattaren hade nöjet att inmundiga en välsmakande lunch.

Sist något om ätten Trolles ursprung, som enligt sägnen står att finna i den grymme hedningen Gunnar Gröpe som levde under 900-talet. Han lär ha förvandlats till varulv på nätterna och befann sig i konstant konflikt med trollet Skratte, som han slutligen lyckades hugga huvudet av. Därför fick ätten namnet Trolle och har än i dag ett huvudlöst troll på vapenskölden. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

En exteriör från Krapperups slott. Tommy Hansson

Verkligheten bakom orden: Herostratiskt ryktbar

HEROSTRATISKT ryktbar" innebär att någon är eller har blivit känd för något negativt. Nyligen läste jag i en blogg exempelvis följande: "Sveriges regering är herostratiskt ryktbar ute i Europa för att vara sammansatt av det lägsta antalet akademiker." Ett mer dramatiskt exempel på herostratiskt ryktbarhet är massmördaren som utförde terroredåden i Norge nyligen.

Uttrycket kommer från en man som hette Herostratos, vilken den 21 juli år 356 före Kristus brände ner det berömda templet helgat till gudinnan Artemis i Efesos – ett av antikens sju underverk – med den enda målsättningen att nå ryktbarhet.

Han erkände motivet för sitt handlande strax före sin avrättning. Av den anledningen förbjöd makthavarna med hot om dödsstraff någon att avslöja namnet på gärningsmannen. Förbudet överträdades emellertid av historikern Theopompos, som föddes omkring 380 och avled efter 323 före Kristus. Theopompos var Alexander den stores favorithistoriker, och det lär ha varit samma natt som den blivande världserövaren föddes som Herostratos tuktade på Artemistemplet. När Alexanders fader Filippus, som blev kung över Makedonien två år senare, såg flammorna från tempelbranden skall han ha utbrustit:

– Detta är ett järtecken! Det brinnande templet är en fackla som lyser över min sons framtid.

En framtid som för övrigt blev ganska kort. Alexander föddes den 20 juli 356 före Kristi födelse och dog den 10 juni 323. Man kan dock inte ta ifrån honom att han lyckades bli en av historiens mest kända personer.

Den salongsradikale franske författaren Jean-Paul Sartre (som blivit herostratiskt ryktbar genom att vägra ta emot nobelpriset i litteratur!) har skrivit en roman med titeln *Herostratos* som handlar om en man som ville bli känd genom att skjuta människor med en pistol. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Alexander den store enligt samtiden. Foto: Arkiv

Jens Leandersson
kommenterar
uttalanden

Barockt

”I anslutning till Rådhusets stora trappa var ett 40-tal SDU-are samlade, många av dem tillresta. De hade svenska flaggor och sin egen fana, även den i blått och gult. Lite oväntat såg minst tio procent av dem ut att ha invandrarbakgrund.”

(Tidningen Folkbladet 30 augusti 2011)

Tidningen Folkbladet kommer tydligen ut i Norrköping och inte Nordkorea, vilket namnet förledde mig att tro. Inte helt oväntat tror journalisten att alla sverigedemokrater är blonda och blåögda. Hur ska vi annars passa in i journalistmallen? Fördom eller för dum? Både och säger jag. Rödvinjournalistik i ett nötskal.

*

”Det finns multikulturella solskenshistorier i Sverige där förståelse och respekt dominerar. Framför allt i områden och kommuner där det bor många muslimer...”

(SvD Brännpunkt 30 augusti 2011)

Peter Weiderud, ordförande i Socialdemokrater för Tro och Solidaritet (tidigare Broderskapsrörelsen) lägger ut orden i Svenska Dagbladet. ”Bagdad Bob” har fått en värdig efterträdare. Varför kommer jag osökt att tänka på Orwells 1984, och hans begrepp ”dubbeltänk” som innebär att kunna ljuga medvetet och ändå vara fullständigt övertygad om att man talar sanning. Andra förklaringar ter sig omöjliga...

”Polisen ska bli bättre på att förstå och kommunicera med invånarna i Rosengård. I höst

sätter poliserna sig bakom skolbänken på nytt för att bland annat lära sig arabiska.[...] handlar om att möta invånare på ett värdigare och lite hövligare sätt.[...] För att undvika missuppfattningar som har sin grund i kulturella skillnader ska polisen också gå en kurs i muslimsk sed och kultur.”

(Skånska dagbladet 5 september 2011)

Det skulle vara mer passande om de boende i Sverige talade svenska, levde efter de normer och värderingar som råder här samt tagit del av våra seder och kultur. Vad är annars nästa steg? Inga kvinnliga poliser eller det är kanske redan så för att vi inte ska stöta oss med den muslimska kulturen och deras seder? Är jag verkligen ensam om att se vansinnet?

*

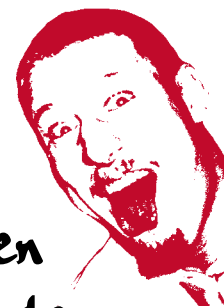
”Nån blev upprörd över att jag skrev ’apropå spyor’ om Sverigedemokraterna. Håller verkligen med. Jag vill be alla spyor om ursäkt.”

(Jonas Gardell, Twitter, 7 september)

Jonas Gardell saknar såväl humor som respekt. På vilket sätt tror han att han bidrar till ett mer tolerant samhälle? Jag vill be alla homosexuella om ursäkt för att de riskerar att sammankopplas med Jonas Gardell. Gardell har precis bevisat att intoleransen är som störst bland de som säger sig vara toleranta...

Jens Leandersson
jens.leandersson

Den förbannade sverigedemokraten

Linus Bylund är trebarnsfar, stockholmare och pressekreterare hos Jimmie Åkesson. Tidigare hade Linus en blogg vid namn ”Den förbannade Sverigedemokraten”, bloggen är sedan länge inaktiv, men Den förbannade Sverigedemokraten lever kvar här i SD-Kuriren. Inte alltid förbannad - men alltid Sverigedemokrat.

Jag borde inte ha skrivit detta

”Massakern Utöya och terrorbomben i Oslos regeringskvarter. Aldrig ska vi glömma detta. Aldrig ska vi väl kunna förstå detta vidriga mord på så många människor, detta angrepp mot alla oss - vi som håller demokrati och ickevåld så högt.

Det är med sorg jag har följt det politiska samtalet i Sverige efter massmorden i Norge. Svenska politiker och politiserade nyhetsmedier har oförtrutet sökt möjligheter att hitta syndabockar hos sina politiska motståndare. Sverigedemokraterna har varit de som angripits hårdast, men även borgerliga skribenter och politiker har fått en släng av denna osmakliga slev.

När började vi med denna primitiva och feiga ton i svensk debatt? Jag måste ha missat något. Jag har aldrig hört *Expressen* fråga Mona Sahlin eller någon annan socialdemokrat om de tar avstånd från Röda arméfaktionen, Josef Stalin eller Pol Pot, trots att det är ett faktum att S har enstaka delar gemensamt med dessa i sitt tankegod.

Har Reinfeldt avkrävs ansvar för de delar av Moderaternas idéer som har beröringspunkter med Augusto Pinochets? Har vi någonsin sett ett reportage i *Aftonbladet* om den så kallade Unabombarens miljöengagemang och därigenom släktskap med Miljöpartiet?

Nej, det har vi inte. Och det är bra, ty det vore djupt orättfärdigt. Varken Reinfeldt, Sahlin, eller Maria Wetterstrand förespråkar våld mot olikänkande, det är en egenskap de och deras partier delar med alla andra partier i riksdagen, inte minst med Sverigedemokraterna.

Man kan absolut ta terrordåden i Norge, och en massa andra terror-dåd också för den delen, som avstamp i en debatt om hur det politiska tonläget kan trigga enskilda galningar eller grupper att begå vansinnesdåd. Det kan man absolut. Men då måste det rimligen gälla alla terrordåd och inte bara de som kan gynna ens egen grupp. Om vi ska ha den debatten så bör hela det demokratiska samhället rannsakas.

Och visst, en sådan debatt kan kanske leda till slutsatsen att till exempel Sverigedemokraterna bör vara extra tydliga när de kritiserar islamism - politisk islam - så att det inte uppfattas som ett stigmatiserande av alla som anser sig tillhöra religionen i fråga. Men det kan inte tillåtas sluta där.

Slutsatsen måste i så fall vara att också de organisationer på vänsterkanten som kallar sig demokratiska måste sluta använda en krigsretorik där man ska ”krossa” alla som man inte håller med, högerpolitiker som kallar sina motståndare för löss, vänsterpartister som vill fylla borgare med bly, medier som avhumaniserar grupper de inte gillar genom att förvränga deras budskap eller vägra publicera saker som kan framställa motståndaren som människa. Och så vidare.

Jag säger inte att det är den självklara slutsatsen, bara att den i så fall måste gälla alla. Det blir väldigt mycket stenkastande i glashus annars.

Men viktigast av allt, höjt över retoriska detaljanalyser och ynkelig partipolitisk pajkastning, är ändå det självklara att man som demokrat och förespråkare av ickevåld naturligtvis alltid står närmare en annan demokrat, helt oaktat vilken, än man står en massmördare. Om Fredrik Reinfeldt står tio meter från Jimmie Åkesson så står terrorister och våldsverkare lik förbannat tjugo mil bort, från dem båda.

Därför blir det per automatik billigt, fejt och framförallt ovärdigt att använda sjuka individers dödande av andra som ett slagträ mot människor som är motståndare till våld och som tillhör ens egen demokratiska sfär.

Här ligger utmaningen när demokratin attackeras av krafter som vill försvaga den. Kan demokratiska organisationer enas kring gemensamma kärnvärden och förstå att det centrala, det allra viktigaste, är något man delar och bör försvara tillsammans, mot den yttre fienden som vill förgöra det?”

Med hopp om eftertanke.
/Någon Annan

Som sagt, jag borde inte ha skrivit detta - det borde någon helt annan ha gjort. Många andra borde ha gjort det. Och min respekt för dig, du som aldrig skrev det, du som i stället - eftersom dina argument är tunna och dina idéer förlegade - överlagt valde att utnyttja dödandet av barn i din egen politiska kamp, min respekt för dig är för all framtid svårt sargad. Och det må vara min sorg nu, men det är din skam. Bara din skam.

RICKARDS RUTA

Om Sverige inför republik ...

... finns risken att gamla politiker tar över rollen som landets älskade ledare.
- Vågar vi ta risken?

© All rights reserved

Rickard 2011

Hallå där, Kristina Winberg!

Kristina trivs med att påta och dona i sin gröna kolonilott. Foto: Privat

JAG FÖDDES I Karlskrona en solig majdag 1965, flyttade vidare med familjen till Jönköping vid Vätterns södra del när jag var fem år och har bott där mesta delen av mitt liv förutom då jag gästade Öland mellan 1994 och 2002 – en härlig plats att bo på, och ibland längtar jag faktiskt tillbaka.

Så beskriver Kristina Winberg, uppmärksam SD-politiker i Jönköping, sin hemmahörighet i universum. Hon framhåller vidare att hon har en fantastisk familj omfattande ”en otroligt go´ och förstående man, två vuxna flickor som är fantastiska och en son som är en trygg och go´ kille som brinner för data och IT”.

Kristina är mest känd som engagerad och välartikulerad landstingspolitiker i Jönköpings län men representerar också Sverigedemo-

kraterna i kommunfullmäktige samt som nämndeman i Jönköpings tingsrätt. Nyligen blev det rubriker då SD i landstingsfullmäktige lade en motion om att tillsätta en utredning för att dels undersöka hur ambulanserna används, dels ta reda på vad ett eventuellt införande av en patientavgift skulle innebära.

Kristina citeras på följande sätt i nättidningen *jnytt.se*:

– Vi vill se en utredning på vad det skulle innebära att ha en ambulansavgift eftersom det är konstaterat att övriga län har ganska mycket onödiga körningar. Det måste finnas ambulans vid livshotande situationer, och de ska användas till vad de är avsedda för.

Syftet med SD-motionen är således icke att generera intäkter till landstinget utan att minska belastningen och trycket på ambulanserna. Avgiften är tänkt att vara den-

samma som vid vanliga vårdbesök.

Politiken upptar naturligtvis en betydande del av Kristina Winbergs tid. När det gäller intressen i övrigt säger hon så här:

– Kan säga att som resesäljare har jag haft förmånen att åka en hel del runt om i världen, allt ifrån lyxkryssningar i Karibien till besök mitt ute i Afrikas fattigaste och mest drabbade områden. Varje resa har på sitt sätt berikat mig och öppnat nya erfarenheter i mitt liv.

Kristina Winberg arbetade tidigare i åtta år som annons-säljare på lokaltidningen *Jönköpingsposten*. De senaste 15 åren har det varit jobb på en resebyrå som gällt.

– Att jag jobbat som säljare kan nog ha sina fördelar nu när man är politiskt aktiv. Att lyssna in av våra medborgare vad som är viktigt i vår kommun och vårt landsting är ju inte så långt ifrån att göra en

behovsanalys av en kund. Sedan gäller det att komma fram till vad som passar bäst just för denna kund eller medborgare och driva dessa frågor.

Kristina fortsätter:

– Att vara säljare handlar ju också om att skapa förtroende och behålla sina trogna stamkunder, alltså förvalta detta på bästa sätt. Och så känner jag också för politiken – att brinna för vissa frågor och kunna företräda dem som valt in mig i församlingarna och vara en god företrädare för vårt parti.

Enligt SD-politikern Kristina Winberg handlar mycket om att lyssna in vilka frågor medborgarna vill att partiet skall lyfta fram och driva.

– Det är ett förtroende jag tar på största allvar, framhåller Kristina Winberg. Då jag inte är mycket för att läsa mig till alla fakta och all information så har jag valt en väg som passar mig – jag gör studiebesök på olika platser och pratar med personalen för att därigenom få fram fakta och lyfta problem som finns.

På tal om problem. Kristina tillhör de kvinnliga SD-politiker som trakasserats av den vänsterextremistiska gruppen AFA som krävt att Kristina avgår som nämndeman med motiveringen, att man inte får vara för minskad immigration. ”Kravet” har markerats med att en yxa placerats i anslutning till Kristinas bostad. Dyligt är emellertid inte något som påverkar den beslutsamma politikern Kristina Winberg nämnvärt.

Avslutningsvis vill Kristina gärna slå ett slag för en hobby hon har:

– Jag har en kolonilott på gården där jag odlar litet grönsaker och diverse kryddor. Ett litet tips till alla som gillar skog och natur – ut och plocka svamp, det finns hur mycket som helst. Glöm inte, när ni tillagar era kantareller, att ha med charlottenlöken!

Tommy Hansson
Chefredaktör

3 frågor till 3 sverigedemokrater

1. Vilken är den senaste film du såg?
2. Vilken är den bästa bok du läst?
3. Vart åkte du på semester senast?

Peter Lundgren,
Lastbilschaufför,
gruppledare i KF SD Gnosjö

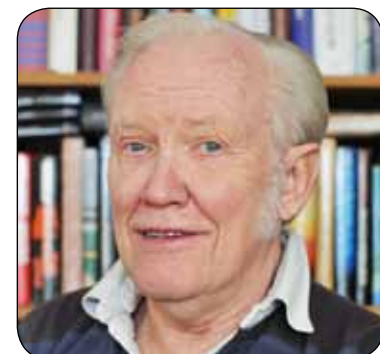
1. *Åsa-Nisse: Välkom to Knohult*. Helt kass är mitt betyg.
2. En biografi om Julius Caesars liv av Conn Iggulden. Lyssnar mycket på talböcker i lastbilen.
3. Till Gotland och Almedalen, där jag lyssnade på Jimmies tal. Sedan styrde jag husbilen mot Norrland, där jag stannade i två veckor. Mesta tiden med ett met-spö i handen

Pavel Gamov
Landstingsråd, gruppledare i KF SD Uppsala

1. *Cube*-trilogin, sci-fi-skräckfilmer med lika regissörer från 1997 och början på 2000-talet.
2. *Rid i natt* av Vilhelm Moberg.
3. Halvön Cassandra i Grekland i somras. Första semestern på bra länge.

Bengt Hellström
Suppleant i styrelsen SD Landskrona, ersättare i KF

1. *Black Swan*. En riktigt gripande, välspelad film.
2. Bästa bokvalet är *Moment 22* av Joseph Heller. En god spegling av verkliga livet.
3. Sist besökte jag Danmark, som är ett land i mitt tycke.

Tänk om det inte vore tabu att samarbeta med SD...